

De ziel in het hiernamaals 3

**Arme zielen - Kunnen wij onze overledenen helpen, dat zij tot
het ware inzicht komen? - Voorspraak - Hoop**

**Een selectie van goddelijke openbaringen,
via het "innerlijk woord" ontvangen en
neergeschreven door Bertha Dudde**

De inhoud van dit boekje betreft een selectie van goddelijke openbaringen, via het innerlijk woord ontvangen door Bertha Dudde, naar de belofte in Johannes 14.21:

“Wie mijn geboden kent en zich eraan houdt, die heeft Mij lief, en als iemand Mij liefheeft, zal mijn Vader hem liefhebben. Ook Ik zal hem liefhebben en Mij aan hem doen kennen.”

Deze geschriften zijn niet confessioneel! Ze willen niemand uit zijn kerk verdrijven en ook niemand werven voor een nieuwe religieuze gemeenschap. Het is alleen maar de bedoeling Gods woord, dat ons in de belofte volgens Johannes 14.21 werd medegedeeld, voor de mensen toegankelijk te maken, omdat het Gods Wil is.

Allen, die dankbaar zijn voor het Woord Gods, nodigen wij uit te bidden, vooral voor die zielen die dat het meeste nodig hebben.

Vertaald en uitgegeven door vrienden van de nieuwe openbaringen.

<http://www.berthadudde.net>

Nadruk is per hoofdstuk, met het noemen van de bron, maar zonder veranderingen, geoorloofd.

Wie was Bertha Dudde?

Bertha Dudde werd op 1 april 1891, als de op een na oudste dochter van een kunstschilder te Liegnitz, Silezië, geboren.

Ze werd naaister en ontving sinds 15 juni 1937 openbaringen van de Heer via het "innerlijk woord".

“Een heldere droom gaf mij de aanleiding mijn gedachten, na innig gebed, op te schrijven. Verstandsgewijs gaf dit nog vaak twijfel en innerlijke strijd, tot ik ervan overtuigd raakte dat geenszins ik zelf de auteur van deze kostelijke woorden van genade was, maar dat de geest in mij, d.w.z. de liefde van de hemelse Vader, klaarblijkelijk werkzaam was en mij de waarheid binnenleidde.”

“Mij werd toegang verleend tot een weten op geestelijk gebied, dat mijn opleiding op de basisschool ver oversteeg. Het weten ontving en ontvang ik als dictaat in volkomen wakkere toestand; ik schrijf alles wat mij gezegd wordt op in stenogram, om het dan onveranderd, woord voor woord in netschrift over te brengen. Dit proces voltrekt zich geenszins onder dwang, d.w.z. in trance of extase, maar in een absoluut nuchtere gemoedsgesteldheid; weliswaar moet ik het zelf willen, maar dan mag ik vrijwillig deze dictaten ontvangen. Ze zijn noch aan tijd, noch aan plaats gebonden.”

“Nu heb ik slechts één wens: deze genadegaven voor veel mensen toegankelijk te kunnen maken en volgens de wil van God zelf nog veel arbeid in Zijn wijngaard te mogen verrichten.”

(Citaten uit een autobiografie van 1959)

Bertha Dudde overleed op 18 september 1965 in Leverkusen.

Inhoudsopgave

- BD.2381 Het smeken van de arme zielen om het gebed
- BD.3206 Krachteloosheid in het hiernamaals - Wet
- BD.3256 Arme zielen - Berouw - Liefdevolle hulp
- BD.3483 Liefdewerk aan dwalende zielen
- BD.3627 Het reinigingsproces van de zielen in het hiernamaals
- BD.3909 De last van de zonde in het hiernamaals - Vergelding of vergeving?
- BD.4887 Het berouw van de zielen die Goddelijke genade afwezen
- BD.5076 De nood van de ongelovigen bij het binnengaan in het hiernamaals
- BD.5161 De kracht van de voorspraak
- BD.5178 Verlossende hulp voor zielen in het hiernamaals van de kant van de mensen
- BD.5203 Hulp voor arme zielen - Liefde verlost
- BD.5318 De nood van de zielen in het hiernamaals - Voorspraak - Wilsverandering
- BD.5322 De gevolgen van liefdeloosheid in het hiernamaals
- BD.5487 Verlangen naar licht in het hiernamaals - Geestelijke gesprekken
- BD.5745 Gods woord wordt als een stroom van kracht ervaren door de zielen in het hiernamaals
- BD.5767 De grote nood van de zielen in het hiernamaals
- BD.5964 Het werk van hen die zielen in het hiernamaals willen verlossen naar Gods wil
- BD.6423 Zaligheid en dank van de verlostte zielen
- BD.6462 De uitwerking van dwaalleren in het hiernamaals
- BD.7839 Het wijzen van de zielen in het hiernamaals op Jezus Christus
- BD.8611 Voorspraak voor de zielen in het hiernamaals (1)
- BD.8616 Voorspraak voor de zielen in het hiernamaals (2)

BD.2381

24 juni 1942

Het smeken van de arme zielen om het gebed

Laat het smeken van de overledenen tot u spreken.

Ontzeg hun uw voorbede niet als zij er voor zorgen dat u aan hen denkt en weet, dat zij onnoemelijk moeten lijden zonder uw hulp. Het lot van een niet verlostte ziel is bovenmate treurig, en niemand van u weet of een ziel verlost is, of in een smartelijke toestand smacht en uw hulp nodig heeft. Alleen door gebed kunt u deze arme zielen hulp bieden, want zij voelen dan uw liefde en die geeft hun de kracht hun eigen lot te verbeteren. Zij veranderen hun wil, wat vooralsnog nodig is om een verandering in hun treurige toestand teweeg te brengen. De zielen zijn ook dankbaar voor de geringste ondersteuning, omdat zij op u zijn aangewezen of op de werkzaamheid vol medelijden van zielen die reeds een hogere graad van rijpheid hebben bereikt. Deze mogen hun echter dan pas hulp bieden, als hun wil een verandering van hun bestaande toestand wenst. Maar de wil is bij zulke zielen zwak of zelfs totaal werkeloos. Daarom kunnen zij vaak ondenkbaar lange tijd moeten smachten, als zij niet worden gesteund door de voorbede die hun de kracht oplevert de wil te veranderen, dat wil zeggen: werkzaam te laten worden.

Kende u de nood van deze zielen, dan zou u hen niet vergeefs laten smeken. Want iedere gedachte aan een overledene zorgt ervoor dat hij niet vergeten wordt en is een roep om hulp in hun nood. De mensheid is zo liefdeloos tegenover elkaar en zonder geloof aan een voortleven na de dood. Daarom gedenkt zij ook de doden niet, waaronder deze dan uitermate lijden. Zij dringen steeds maar weer de gedachten van de mens binnen en willen hem daardoor aansporen hen in het gebed te gedenken. De nood in het hiernamaals is groot, daarom dringen ook de zielen van onbekende overledenen zich in de nabijheid van degene die vol medelijden aan deze arme zielen denkt. Want zij voelen ieder gebed als een weldaad, als vermeerdering van hun kracht en van de wil die naar boven gericht is.

En de mensen op aarde die vol van erbarmen zijn, zijn gedurig omgeven door hulpbehoevende zielen omdat die van hen hulp verwachten. De wil om deze zielen te helpen geeft hun reeds kracht, en iedere liefdevolle gedachte die hen omvat sterkt hun wil. Daarom kunnen vrijgeevige wezens deze zielen in het hiernamaals te hulp komen en hun de kracht overbrengen die zij nodig hebben om het ontzaglijke leed in het hiernamaals te verminderen.

De mensen kunnen niet genoeg beseffen welk een genadegave het gebed is. Alles kunnen ze bereiken door het ware gebed, want God zelf heeft hun deze genade

geschonken en haar geen grenzen gesteld. In het hiernamaals echter kan de ziel zichzelf niet helpen, maar is op hulp aangewezen. En deze liefde en hulp moet u hun doen toekomen om hen aan deze kwellende toestand te ontrukken en het hun mogelijk te maken, te beginnen zichzelf te verlossen.

Heeft de ziel het stadium van haar willoosheid overwonnen, dan geldt haar streven alleen nog het opwaarts gaan en dan is haar grootste nood opgeheven. De kracht daartoe moet haar evenwel van liefhebbende zijde worden toegezonden door voor haar te bidden, want alleen het werken in liefde brengt de ziel verlossing. En waar zij zelf te zwak is om in liefde te kunnen werken, moet de mens haar liefdevol bijstaan, opdat ze de kracht krijgt die ze voor haar positieve ontwikkeling nodig heeft. Vergeet daarom de arme zielen niet, zij smeken u gedurig om uw hulp.

Amen

BD.3206

30 juli 1944

Krachteloosheid in het hiernamaals - Wet

Werkeloos blijft de ziel die geen kracht ontvangt. En deze werkeloze toestand kan niet anders verholpen worden dan door daden van liefde, waarvoor echter de wil bij de ziel ontbreekt wanneer zij zich in het hiernamaals in deze krachteloze toestand bevindt. Op aarde kan deze wil aangespoord worden door het woord van God. Het kan de mens worden voorgesteld dat liefdadigheid voor hem tot zegen is. En hij kan nu het woord van God ter harte nemen, hij kan er over nadenken en uit eigen beweging besluiten werken van liefde te verrichten - want op aarde ontbreekt het hem niet aan kracht om dat wat hij wil tot uitvoering te brengen. En dan wordt de ziel geestelijke kracht gezonden en die ondersteunt haar in de ontwikkeling.

Maar anders is het in het hiernamaals waar de krachteloze ziel niets anders kan doen dan alleen willen. En het hangt er van af hoe deze wil is, of het wezen kracht krijgt toegevoerd. De ziel is dus in het hiernamaals afhankelijk van de hulp van rijpere wezens, terwijl de mens op aarde onafhankelijk van geestelijke krachten kan handelen al naar eigen goeddunken. Daarom mag de mens niet zorgeloos doorleven in de mening dat, als hij op aarde zijn doel niet bereikt, hij in het hiernamaals kan inhalen wat hij op aarde verzuimd heeft aan zijn ontwikkeling. Dit is een valse hoop die hem eens bitter zal berouwen, ofschoon de toestand in het hiernamaals niet geheel hopeloos blijft. Het zijn onuitsprekelijke kwellingen die de ziel door moet maken, en die zij op de aarde gemakkelijk kan voorkomen door serieus omhoog te streven. Krachteloosheid is van onbeschrijflijke troosteloosheid, het is een toestand die de ziel niet naar believen kan opheffen - daar zij op de liefde van andere wezens is aangewezen. En deze liefde is soms

maar vaag te herkennen voor de ziel, en in overeenstemming met haar eigen liefde voor de zielen die evenals zij lijden. Zodoende kan een liefdeloze ziel eeuwigheden in haar toestand van krachteloosheid moeten doorbrengen zonder dat een weldoend wezen haar nadert, als zij gestadig in eigenliefde volhardt. Als zij alleen aan zichzelf en aan haar lot denkt, en voor het lot van de zielen om haar heen geen medegevoel heeft.

Haar kan volgens goddelijke wet niet anders geschonken worden dan zoals zij zelf aan andere zielen geeft, en haar eigenliefde is belemmert voor de lichtwezens om haar te naderen en haar verlichting te brengen. En omdat zij zelf niet bereid is te geven of te helpen, kan ook haar niet worden gegeven noch kan zij worden geholpen. En dat is het bitterste, dat de ziel nu ook niet het woord van God kan worden overgedragen, dat haar uit haar geestelijke blindheid zou kunnen voeren. Want het woord van God is licht en door haar liefdeloosheid is de ziel nog niet ontvankelijk voor licht. Op aarde daarentegen, wordt het woord van God ook de liefdeloze mensen aangeboden - want dit is de genade die God aan de onverlosten op aarde geeft, die het kunnen aannemen of ook afwijzen al naar eigen goeddunken. Terwijl in het hiernamaals de genade van God alleen in zoverre dat wezen beroert, dat hem de keuze wordt gelaten te willen en liefdevolle gedachten in zich op te wekken, waarna hem dan evenzo kracht wordt gegeven.

Menige ziel is echter zo verhard dat zij niet in staat is liefdevolle gedachten te hebben, dan is het voor haar een ondraaglijke toestand die zij vanuit zichzelf niet kan beëindigen. Deze zielen zijn echter door andere lotgenoten omgeven aan wier lot hun liefde zich kan ontsteken - en daardoor kunnen zij voor zichzelf steeds een verbetering in hun eigen toestand tot stand brengen, zodra zij de liefde in zich laten ontluiken. Want reeds de zwakste wil om deze lotgenoten te helpen bezorgt hun kracht. En zodra zij aandacht schenken aan deze kracht worden zij ook actiever in het verrichten van liefdedaden, en de hulpverlening aan andere zielen geeft hun een innerlijk gevoel van blijdschap. En dan is ook de toestand van krachteloosheid, de staat van volledige werkeloosheid overwonnen. Dan kan hun ook het woord van God worden gebracht, dat wil zeggen: wezens die onderwijzen kunnen in hun nabijheid komen en hun vertellen welke geboden God gegeven heeft en waarom deze vervuld moeten worden. Het onderwijzend werkzaam zijn van de lichtwezens moet nu beginnen opdat de onwetende zielen licht en kracht ontvangen, dat wil zeggen: een kennis, die zij nu door kunnen geven in liefderijke zorg voor het lot van de lijdende zielen. Maar eeuwigheden lang kunnen zulke krachteloze zielen gebrek moeten lijden. En toch is deze toestand gemakkelijk te voorkomen als de mens op aarde de gelegenheid gebruikt, om in een zekere rijpheid het hiernamaals in te gaan. Want dat verschaft hem licht en kracht en stelt hem in staat in het geestelijke rijk ook anderen gelukkig te maken.

Amen

BD.3256

5 september 1944

Arme zielen - Berouw - liefdevolle hulp

Als u mensen het aardse leven beëindigd heeft en in het geestelijke rijk bent ingegaan, dan komt de tijd van uw bestaan op aarde u slechts als een ogenblik voor, zodra u de herinnering aan vroeger gegeven wordt van de oneindig lange tijd vòòr uw belichaming als mens.

Dan beseft u ook de grote genade die het laatste stadium van uw ontwikkeling voor uw ziel is geweest, en gezegend hij die ze benut heeft en aan wie ze het ingaan in het lichtrijk mogelijk maakte, die zich geen verwijten hoeft te maken dat hij de genaden van het aardse leven onbenut voorbij liet gaan. Want het berouw in het hiernamaals is dubbel pijnlijk, omdat de ziel inziet dat zij niets meer goed kan maken van wat zij op aarde heeft nagelaten of verzuimd. Als de ziel ziet welke onvoorstelbare kwellingen het onbenutte aardse leven haar heeft opgeleverd en hoe gemakkelijk daarentegen het korte leven als mens was, dat zij in dit opzicht niet heeft gewaardeerd.

Het berouw over een verkeerd geleefd leven op aarde is zo pijnlijk en deprimerend voor de ziel, dat zij alleen daardoor al ontzaglijk boet en haar pijnlijke toestand verergert. Maar het leven op aarde met zijn vele mogelijkheden om zich te vervolmaken is nu voorbij, en de ziel moet de gevolgen die in overeenstemming zijn met haar leven op aarde, op zich nemen. Zij moet nu in het hiernamaals de ontwikkelingsgang voortzetten, maar met veel grotere moeilijkheden dan op de aarde - zodra haar de toegang tot het lichtrijk nog is ontzegd.

U mensen weet niet hoe arm zo'n ziel is die nog in de duisternis verwijlt en welk een met haar meelijdende liefde zij nodig heeft als men haar wil helpen, en u allen moet zich over zulke zielen erbarmen. U moet hun liefde geven, anders zouden ze eeuwig niet verlost kunnen worden omdat zij alleen te zwak zijn, omdat alleen de liefde hun kracht geeft en de zielen deze liefde verwachten van de mensen en er om smeken.

Want het geestelijke vol van licht kan pas dan deze zielen bijstaan, als zij zich bereid verklaren ook andere zielen te helpen. Om echter deze wil tot helpen in hen op te wekken moet eerst hun wil gesterkt worden, en dat bewerkstelligt alleen de kracht die de liefde van de mensen op aarde hun doet toekomen.

Onverloste zielen, dus zulke die het aardse leven niet benut hebben of geheel zonder geestelijk streven op aarde geleefd hebben, zijn in de grootste nood, omdat zij totaal krachteloos zijn en een volledig verzwakte wil hebben. Deze zielen bij te staan is een

van de grootste liefdewerken die de mens verrichten kan. Hij moet voortdurend voor deze zielen bidden en moet hun in gedachten voorhouden dat zij liefhebbend werkzaam moeten zijn, ook in het hiernamaals. Hij moet hun steeds en steeds weer de liefde verkondigen en met hen spreken in gedachten, hij moet hun kracht geven door liefde, die door deze zielen als weldadig wordt ervaren omdat het hun staat van lijden verzacht. En die zielen zullen de mensen daar eeuwig voor bedanken die hen uit hun ellendige toestand verlossen door hun liefdevolle hulp.

Zodra zijzelf deel kunnen nemen aan het verlossingswerk, zodra zij andere zielen hun leed kunnen verzachten door het brengen van geestelijke kennis, die zij zich eerst moeten verwerven door hun wil tot helpen, is ook hun grootste nood opgeheven en hun berouw vermindert in dezelfde mate als hun wil om te helpen zich vergroot. Want nu ziet de ziel in dat zij in het geestelijke rijk nodig is en haar ijver laat haar het eeuwige leed vergeten. Zij streeft ernaar geestelijke goederen te verzamelen om ze weer uit te kunnen delen. Zij heeft zich een nieuwe werkkring geschapen en probeert nu in te halen wat zij op aarde heeft verzuimd, namelijk liefde te geven. En nu zet de ziel haar ontwikkelingsgang in het geestelijke rijk voort dankzij de hulp die het liefderijk gedenken van de mensen op aarde haar opgeleverd heeft, waar zij eeuwig dankbaar voor is.

Amen

BD.3483

18 mei 1946

Liefdewerk aan dwalende zielen

Erbarm u over de dwalende zielen en beschouw hen als zieken die geholpen moet worden. Laat hen dus geen gebrek lijden in hun grote geestelijke nood. De nood van het lichaam neemt een einde, de ziel daarentegen draagt ze met zich mee in de eeuwigheid, in het hiernamaals.

Maar daarvoor kan zij gespaard blijven als zij op de aarde nog tot de waarheid komt die u de dwalende zielen moet doen toekomen. Help hen als u de gelegenheid geboden wordt. Spreek tot hen van de liefde van God die naar hen verlangt. Houd ze hun gebrekkige staat van rijpheid voor die het naderen tot God onmogelijk maakt. Toon hun de weg naar genezing, de enige weg die tot het doel voert, namelijk de weg van de liefde.

Maak hen opmerkzaam dat zij zonder werken van liefde niet tot rijpheid kunnen komen en nooit hun doel bereiken, dat hun het aardse leven alleen gegeven is voor de vervolmaking van hun ziel. Richt hun gedachten op het geestelijke, houd hen voor na te denken over het doel van hun aardse leven. Verduidelijk hun de zin en de betekenis van de schepping, het doel van het lijden en de aardse nood, en tracht hen te bewegen hun

geestelijke nood te verhelpen. Dit is een liefdewerk van reusachtige betekenis, als u zich over de dwalende zielen ontfermt en hun hulp probeert te brengen. En laat u niet afschrikken door een aanvankelijke afwijzing, breng het woord van God nader tot hen en denk steeds aan uw opdracht - dat u verlossend bezig moet zijn op de aarde.

Ontelbare zielen bevinden zich in geestelijke nood, maar zij hebben alleen aandacht voor hun aardse nood en keren niet in zichzelf, wat hun een straaltje licht zou kunnen opleveren. Zij letten alleen op de verbetering van hun aardse levensomstandigheden en weten niet dat deze juist de gevolgen zijn van de geestelijke nood. Dat die eerst verholpen moet worden voordat een verbetering van het aardse leven kan plaatsvinden. Doe hen deze kennis daarover toekomen en help hen die weg op te gaan, en hun zielen zullen u er eeuwig voor bedanken. Want hun nood wordt gestadig groter hoe meer het naar het einde loopt, omdat de tegenstander van God steeds meer aan macht wint en zijn invloed ontzaglijk schadelijk is voor de zielen.

De kennis van het doel van hun aardse leven kan hen voor zijn invloed behoeden en de ziel kan zich met wat goede wil aan zijn macht ontrukken, omdat ze hem herkent als slecht en inziet dat hij van God is afgekeerd. Evenwel moet zij met die kennis vertrouwd worden gemaakt, en dat werk van barmhartigheid moet u uitoefenen waar u er ook gelegenheid toe geboden wordt. Uw moeite zal niet zonder succes zijn, want de nood is groot en het einde komt steeds dichterbij en ieder uur moet benut worden voor het rijk van God. Zo is de wil van God die geëerbiedigd moet worden, wilt u een energieke arbeider zijn in Zijn wijngaard en Hem dienen.

Amen

BD.3627

15 december 1945

Het reinigingsproces van de zielen in het hiernamaals

Het reinigingsproces van de ziel van een gestorven mens in het hiernamaals begint dadelijk na het overlijden van het lichaam, maar in overeenstemming met de wil van de ziel. De zielen wier geest nog geheel in duisternis verkeert ervaren deze duisternis als een grote kwelling. En deze kwellingen zijn reeds het begin van een proces, omdat zij er toe bijdragen de wil van de ziel te veranderen, wat weliswaar weer lang en verschillend van tijd duurt maar altijd als principe van het reinigingsproces bedoeld is.

Voortdurend geeft de liefde van God haar gelegenheid de wil te veranderen, maar de middelen daartoe zijn in het hiernamaals voor de ziel vaak niet als een daad van liefde van God te herkennen. En toch kunnen ze in een korte tijd tot het doel leiden, als de ziel niet al te weerspannig is. Zij moet zich geheel ontdoen van lagere substanties voordat zij licht kan doorlaten. Daarom zal haar toestand tot dat zij licht ontvangt ook een

toestand van ellende zijn. En daarom is het lot van onrijpe zielen betreuenswaardig, zodat hun van menselijke kant niet genoeg hulp gebracht kan worden door liefdevolle voorspraak of, het onderrichten door middel van gedachten en het aansporen om in liefde bezig te zijn. En als de ziel niet geheel verstokt is zal zij gestadig opwaarts gaan in haar ontwikkeling. Ieder leed zal de harde omhulsels doen smelten, zij zal toegankelijk worden voor hulp en zich trachten vrij te maken, ook als er soms een zeer lange tijd voor nodig is eer het reinigingsproces beëindigd is en de ziel als ontvanger van licht in liefde werkzaam kan zijn. Maar ook reeds rijpere zielen moeten zich nog ontwikkelen om geheel lichtdoorlatend te zijn.

Want het licht kan verschillend van sterkte een ziel beroeren, naar gelang haar staat van volmaaktheid die tot een steeds hogere graad kan stijgen. De ziel kan reeds zoveel kennis hebben opgedaan bij haar ingaan in het geestelijke rijk, dat zij niet meer in een donkere omgeving hoeft te vertoeven. Dat zij alles kan inzien en begrijpen terwijl ze zich bevindt in een kring met zwak of sterker licht, en dientengevolge ook zelfstandig werkzaam kan zijn. En toch moet zij zichzelf nog vormen om meer licht te kunnen ontvangen. Ook zij moet nog uitkristalliseren tot de hoogste helderheid, en dit weer door werken in liefde ten bate van hulpbehoevende zielen. Want de opofferende liefde tegenover die ongelukkige zielen loutert de ziel en maakt haar steeds ontvankelijker voor licht. En in gelijke mate stijgt ook haar eigen blijdschap over haar verlossend bezig zijn.

Zodra een ziel hogerop wil, doet ze daar erg haar best voor en is ze er ononderbroken mee bezig, omdat zij door haar wil andere lijdende zielen te helpen ook steeds weer kracht krijgt aangevoerd die haar gelukkig maakt en haar naarstig bezig laat zijn. Maar steeds stelt dit voorop dat zij boven haar wilszwakte is uitgegroeid, dat die ondoordringbare duisternis om haar heen opengebroken is, dat zij voor de lichtstralen die de erbarmende liefde van God haar in die donkerte zendt, toegankelijk is en dat zij haar duistere staat ontvluchten wil. Haar worstelen om opwaarts te gaan, haar kwellingen en de donkerte van haar omgeving worden als reinigingsfactoren beschouwd. Haar omhulsel lost op, zij wordt lichtdoorlatend en nu is haar opgang naar boven, tot het licht, verzekerd. Want als haar eigen wil heeft beslist, helpt God haar voortdurend om opwaarts te gaan tot zij van licht doorstraald, werken kan in het geestelijke rijk, zoals het haar bestemming is.

Amen

BD.3909

20 oktober 1946

De last van de zonde in het hiernamaals - Vergelding of vergeving?

Iedere zonde die u tegen uw naasten begaat, komen te uwen laste en bijgevolg zondigt u ook tegen Mij zelf, die u het gebod van de liefde gaf. En u zult de last van uw zonden zwaar te dragen hebben in het hiernamaals, als u deze niet reeds hier op de aarde uitboet. Geloof daarom niet dat u er zonder straf afkomt als u zondigt tegen uw naaste. Geloof niet dat er geen rechtvaardige Rechter is, omdat Hij zich niet onmiddellijk vertoont. Geloof niet dat u daarom vrij bent van alle schuld, omdat de mensen u hetzelfde aandoen en mijn gebod van de liefde minachten.

U stompt wel uw geweten af, maar de grootte van uw schuld vermindert u daardoor niet - want uw verstand blijft actief - en weet goed het juiste van het onjuiste te onderscheiden. En uw wil wordt niet gedwongen, om u te laten denken en handelen. Daarom draagt u er zelf de verantwoording voor, en u belast uzelf onbeschrijfelijk als u zonde op zonde stapelt. Als u uw naaste schade aandoet, hem in het nauw brengt en hem op de ergste manier liefdeloos behandelt in plaats van hem te ondersteunen in zijn nood, hem te helpen en hem dus onzelfzuchtige liefde te betonen, die alleen welgevallig is voor mijn ogen.

Geloof in een rechtvaardige God, die u tot verantwoording roept voor al uw daden en bid Hem om vergeving van uw schuld. Bid Hem om versterking om het goede te willen, om kracht tot het doen van daden van liefde. Breng de wil op goed te zijn en u zult geholpen worden. U zult u uit het moeras van de zonde kunnen redden, u zult reeds op aarde vergeving ontvangen en genade vinden in mijn ogen. Schat echter Hem niet gering die u het leven gaf. Betwist Zijn rechtvaardigheid niet en erken uw zonden. Handel niet tegen het gebod van de liefde dat Ik zelf u gaf voor uw zielenheil. Ontferm u over de zwakken en zieken en u zult zelf erbarmen vinden bij Mij. Lenig hun nood, en Ik zal met mijn hulp steeds klaar staan wanneer u zich in nood bevindt. Want zoals u uw medemensen behandelt zo zal Ik ook u behandelen op de dag van het gericht, die kort voor de deur staat.

U begeeft uzelf in de macht van satan die uw zielen nu naar zijn wil bewerkt, die u naar beneden trekt in het verderf en van wie u als loon voor uw gewilligheid alleen een tijdelijke verbetering in uw aardse levensomstandigheden bespeurt. Maar wat zal dat uw zielen baten? Laat de maat van uw zonden niet overlopen, want het berouw is eens vreselijk.

Zondig niet, opdat de maat van uw zonden niet nog voller wordt, opdat de last van de zonden u niet terneer drukt en u geen genade meer vindt op de dag van het oordeel. Want Ik ken elk onrecht, voor mijn oog blijft niets verborgen. Voor iedere gedachte en iedere daad moet u zich verantwoorden, en wee degene die door mijn vonnis getroffen wordt, die bij zichzelf mijn rechtvaardigheid bemerken zal wanneer zijn zonden openbaar worden. Zijn vergelding zal zwaar zijn maar aan zijn schuld aangepast. Want Ik ben een rechtvaardige Rechter, ofschoon mijn geduld en barmhartigheid onuitputtelijk is. Maar

aan uw werken zijn grenzen gesteld, en als u die overtreedt heeft ook het uur van het gericht geslagen, dat gerechtigheid zal eisen voor alle zonden zoals het verkondigd is in woord en geschrift.

Amen

BD.4887

1 mei 1950

Het berouw van de zielen die goddelijke genadegaven afwezen

In grote geestelijke nood bevinden zich die zielen die Ik door mijn woord benaderd heb, dat zij echter niet accepteerden als de stem van de Vader. Want het vermogen iets te voorzien hebben ze, alleen ontbrak hun de wil tot ernstig onderzoek. Eens echter komen deze zielen tot inzicht en dan is hun berouw overgroot, een kostbaar genadegeschenk van Mij niet benut te hebben, en hun zelfverwijten zijn kwellingen die niet te beseffen zijn.

Wie nu mijn genadegave aangeboden krijgt is in zekere zin geroepen tot geestelijke werkzaamheid, omdat Ik de rijpheidsgraad van ziel ken van hem die Ik wil helpen hogerop te komen. Hij is in staat te begrijpen zodra hij bereid is in de waarheid te leven. Hij staat dus nu op een tweekoppig: de eeuwige Waarheid tegemoet te gaan, of op de wereld in te gaan. En nu hangt het van zijn eigen wil af welke weg hij kiest. Welnu, een mens die twee wegen kan gaan en dan uit zichzelf de verkeerde gaat, moet zich daarvoor verantwoorden.

De ziel voelt dit onbewust en verkeert daarom in moeilijkheden, ofschoon het verstand van die mens zulke bedenkingen zou willen verjagen. Het zijn grote geestelijke tegenstrijdigheden die de ziel en het verstand elkaar nu toespelen, en zalig is de mens als de ziel het verstand nog kan overtuigen van zijn dwaling voor het te laat is, dat wil zeggen: eer de ziel het aardse omhulsel verlaat. Maar gaat zij het geestelijke rijk binnen in een toestand van duisternis, dan brandt het licht dat haar had moeten verlichten als een vuur in haar. Want het bewustzijn dat zij uit eigen schuld in duisternis verwijlt, blijft haar ook in de toestand van onwetendheid bij, omdat zij het licht ontvlucht is, dat mijn liefde en genade voor haar ontstak. Zij leeft dan in grote pijn, verlangend naar deze genadegave, die haar niet meer kan worden geschonken wanneer die eens versmaad werd.

Weliswaar kan zij van de kant van de lichtwezens worden geholpen, maar die zien er voor de ziel niet uit als bringers van het licht. Doch de vrije wil van de ziel wordt op een andere wijze op de proef gesteld, zodat zij weer op een tweekoppig staat: of de lichtzielen te volgen, die zich weliswaar niet laten herkennen, maar haar helpend willen

bijstaan, of weer in stijfhoofdigheid te volharden en de hulp van die lichtwezens af te wijzen.

Zoals op aarde de mens niet gedwongen wordt tot het aannemen van het licht dat van boven op de aarde neer straalt, zo is ook in het geestelijke rijk de wil van de zielen doorslaggevend hoe hun instelling is tegenover de hulp die mijn eeuwige Liefde hun altijd ten deel laat vallen om hen opwaarts te leiden.

Op aarde hebben zij mijn overgrote genadegaven ontvangen in mijn woord, dat hun met zekerheid de geestelijke rijpheid oplevert. En daarom is het onverantwoordelijk geen acht te slaan op mijn woord, dat hun van boven wordt aangeboden, en zich er onverschillig of geheel negatief tegenover op te stellen. En begrijpelijkerwijze moet het een ziel ten zeerste beklemmen als zij aan het zekerste middel om het eeuwige leven te bereiken geen aandacht heeft geschonken en nu, in een betreuenswaardige toestand in de geestelijke sferen vertoeft, waar duisternis heerst en onzaligheid.

Maar het was haar vrije wil, want zij heeft zichzelf door haar wil deze erbarmelijke toestand geschapen, en moet hem nu verdragen of uit vrije wil weer een verandering nastreven. Dus iedere gelegenheid benutten die mijn liefde en erbarmen de ziel in het hiernamaals nog verschaft, opdat zij toch nog opwaarts gaat en in het lichtrijk kan ingaan, al is het ook na een eindeloos lange tijd. Haar wil alleen bezorgt haar het lot in de eeuwigheid. Haar wil wekt de ziel tot leven, maar kan ook de aanleiding zijn tot de geestelijke dood.

Amen

BD.5076

2 maart 1951

De nood van de ongelovigen bij het binnengaan in het hiernamaals

U allen moet mee helpen aan de verlossing van de dwalende zielen. Een ieder die in Mij gelooft, dus ook aan een leven van de ziel na de dood, zal ook proberen dit geloof op zijn medemensen over te dragen. En dan doet hij ook een werk van barmhartige naastenliefde, want hij redt zulke zielen van de dood.

Als u wist hoeveel makkelijker het lot van die zielen is die maar een vonkje van geloof in zich dragen bij het verlaten van deze aarde, dan zou u alles doen om dat vonkje in u te doen ontbranden. En hoe groter die vonk is, des te helderder is het in uw ziel bij het ingaan in het rijk hierna. Wie echter zelf reeds gelooft, mag niet ophouden voor hij zijn medemensen voor dat geloof gewonnen heeft. Hij moet met alle ijver arbeiden en zal zich daarvoor een groot loon verwerven, want de zielen die hij gewonnen heeft zullen hem er duizendvoudig voor bedanken.

De geestelijke nood te lenigen is waarlijk een arbeiden in liefde, en de gevolgen werken door tot in alle eeuwigheid. En in geestelijke nood bevinden zich alle mensen die het aan geloof ontbreekt. Die niet overtuigd zijn van een Wezen dat bovenmate volmaakt is, die niet geloven verantwoording voor een rechterstoel te moeten afleggen aan het einde van hun aardse leven. Die er in de wereld op los leven en niet denken aan hun opdracht om de ziel ten goede te ontwikkelen. Die hun zondeschuld, die oorzaak is van dit leven op aarde, niet hebben verminderd maar vergroot, omdat zij het slachtoffer werden van mijn tegenstander, die hen voor eeuwig verderven wil.

Deze mensen verkeren in grote moeilijkheden, maar de liefde van de medemensen kan hen helpen: Neem deel aan het verlossingswerk van Christus en tracht uw medemensen te onderrichten, daar u zelf de grote liefde en barmhartigheid kent van Hem, die u geschapen heeft. Stel Mij aan hen niet voor als een straffende God maar als een liefdevolle Vader, die Zijn kinderen terug roept in het vaderhuis, dat zij vrijwillig hebben verlaten. En help ze weer tot geloven te komen, dan verwerft u zich een groot loon. Want dan verricht u een werk in mijn wijngaard dat Ik niet onbeloond laat. Want daardoor win Ik mijn kinderen weer terug naar wie Ik verlang en wier liefde Ik ononderbroken tracht te winnen. Help Mij deze kinderen voor Mij te winnen, opdat Ik ze voor eeuwig met mijn liefde gelukkig kan maken.

Amen

BD.5161

30 juni 1951

De kracht van de voorspraak

De kracht van de voorspraak voor de overledenen moet u aan al degenen verschaffen die van u zijn heengegaan, onverschillig in welke rijpheidsgraad u meent dat ze zijn. Want zij hebben allen nog kracht nodig en zijn dankbaar voor iedere hulp. Het is een blij makend besef, zielen uit de diepte omhoog geholpen te hebben, en u zult dat pas echt beseffen als u zelf in het rijk hierna bent aanbeland en de nood ziet waarin vele zielen smachten omdat ze zonder voorspraak zijn. Omdat er niet voor hen gebeden wordt, daar zij geen mensen op aarde hebben die hen in liefde gedenken en hun de kracht doen toekomen die zij nodig hebben om opwaarts te gaan. Zo gauw de zielen maar eenmaal de kracht van de liefde hebben ondervonden en deze kracht benutten, werken ze met een enorme ijver. Maar de eerste aansporing moet hun gegeven worden door liefdevolle voorbede van de zijde der mensen, omdat die hen het eerste beroert en hun denkrichting verandert. Deze voorbede moet echter bewust gedaan worden, dat wil zeggen: met de bedoeling de zielen te helpen in hun opwaartse ontwikkeling.

U mensen moet weten dat uw voorspraak waarde heeft, en u moet uzelf nu vertrouwd maken met de nood van hen die gestorven zijn en vanuit een liefdevol hart een gebed opzenden om kracht voor deze zielen. En deze kracht zullen zij dan zeker gewaarworden en ook zullen ze de liefde die naar hen uit gaat dankbaar gewaarworden. En dit brengt hen ertoe evenzo lief te hebben, wat nu naar hun omgeving uitstraalt en als een zwak licht werkt dat alle zielen goed doet. U mensen kunt zo buitengewoon actief meewerken aan de verlossing, als u de wil maar hebt om leed en nood te verzachten. Want deze wil spoort u aan tot het gebed dat uit het hart komt, en dat heeft alleen maar verlossende kracht. Alles wat u doet moet u bewust doen. Niet voor de uiterlijke vorm of lippendienst, want dat heeft geen uitwerking omdat de overtuigde wil om te helpen niet actief is. Alleen de liefde verlost, dat moet u steeds weer gezegd worden.

Met de liefde bereikt u onvoorstelbaar veel. U kunt door liefdevolle voorbede zoveel stralend licht in de duisternis brengen, dat daar vele zielen samenkomen en door deze lichtstraal aangeraakt worden, steeds met als gevolg, dat ook in hen een gevoel van liefde ontwaakt en werkzaam wil zijn. Liefdevolle voorbede is een enorme krachtstroom die zijn uitwerking nooit zal missen. Neem al uw geliefden in deze voorbede op, roep hen in gedachten naar u toe en vertel hun dat u hen helpen wilt, en dat zij kalm en zonder weerstand uw hulp moeten aannemen. Onderricht hen in gedachten dat ook zij opwaarts kunnen gaan, als zij de kracht willen gebruiken die u hun door uw voorbede doet toekomen. En wijs hen steeds op Jezus Christus. Slechts Eén kan hen verlossen, en deze Ene is alleen door de liefde te winnen.

Vertel hun daarom, dat zij met de hun gegeven kracht weer andere zielen moeten helpen die evenzo in grote nood verkeren. Dat dit liefdewerk voor deze zielen hen steeds nader brengt tot Jezus Christus, die dan meedogend allen tot zich trekken zal en ze binnen voert in het rijk van het licht. Heeft u een ziel geholpen tot het juiste gebruik van de kracht die zij ontvangen heeft, dan is haar opstijgen verzekerd. Dan zijn de zwakke wil en de krachteloosheid verdwenen en zij gaat ijverig opwaarts en trekt talrijke zielen met zich mee omhoog, omdat zij haar inzicht nu ook aan andere overdraagt. En zo heeft een enkele voorspraak een onvermoede zegen tot gevolg. U mensen op de aarde, onderschat de kracht van de voorspraak niet, maar denk er steeds aan dat zij uit een liefdevol hart moet komen om werkelijk kracht gevend te zijn. En laat al uw geliefden meetellen, want zij hebben allen nog kracht nodig en zullen u er eeuwig dankbaar voor zijn als u hun nog zwakke kracht doet toenemen en in liefde aan hen denkt.

Amen

BD.5178

25 juni 1951

Verlossende hulp voor zielen in het hiernamaals van de kant van de mensen

Er worstelen talloze zielen in het hiernamaals om hogerop te komen, en deze zielen bevinden zich in de uiterste nood. Hun krachteloosheid maakt hun het omhoog gaan onmogelijk, en het besef van hun krachteloosheid kwelt hen oneindig omdat zij niet weten hoe zij deze kunnen opheffen. Juist het gebrek aan kennis is hun ongeluk, want volgens de wet van eeuwigheid kan hun alleen dat gegeven worden waar hun wil in toestemt, en naar die wil wordt hun gegeven. Willen zij licht dan ontvangen zij het ook, maar als zij de weldaad van het licht niet ervaren hebben voelen zij ook geen verlangen naar het licht. Hun ellendige toestand bestaat daarin dat zij onophoudelijke lijden en de wil, hun toestand van lijden te veranderen, kunnen zij niet opbrengen, als zij tenminste hun wil niet gebruiken om op te staan tegen God en hun lot - en vreselijk te keer gaan in hun omgeving.

Deze zielen zijn reeds in een helse toestand omdat zij door de krachten der hel voortdurend worden opgezweept, en daardoor is er voor hun verandering en streven omhoog nog een ondenkbaar lange tijd nodig. Maar ook de in gehele onverschilligheid verzonken zielen kunnen eveneens een eindeloos lange tijd hun ellendig lot moeten verdragen, als er voor hen nergens hulp vandaan komt, daar zij vanwege de zwakheid van hun wil zich niet zelf kunnen helpen.

En deze hulp kunnen hun alleen die wezens brengen wier liefde hen uit de duisternis zou willen verlossen. Mensen op aarde of ook wezens in het hiernamaals die reeds in het licht staan of ook al een hogere graad van inzicht bezitten, die hen in staat stelt hulp te bieden. Ontelbare zielen nu zijn in deze nood over wie de mensen zich zouden moeten ontfermen, maar juist van de kant van de mensen is er voor deze zielen weinig hulp - omdat de mensen niet meer geloven aan een voortleven van de ziel na de dood.

De mensen zou een groot arbeidsveld ter beschikking staan op geestelijk gebied, als zij zich over de noodlijdende zielen in het hiernamaals zouden willen ontfermen en hen wilden helpen uit de diepte omhoog te komen En de hulp van de zielen in het hiernamaals zou de mensen zelf weer ten goede komen, als zij zich in lichamelijke of geestelijke nood bevonden. Maar de mensen dragen zeer weinig bij aan dit verlossingswerk en laten daardoor ook hun geliefden in het hiernamaals, over wie zij zich toch in het bijzonder moesten ontfermen - in grote nood.

Daarom wordt het met bijzondere vreugde begroet, wanneer op de aarde mensen samenkomen die deze wil om te verlossen in zich dragen en een licht willen ontsteken

voor veel zielen in de duisternis. Daarom nemen ook de lichtwezens deel aan het verlossingswerk in zoverre, dat zij eveneens vertoeven waar aan de ongelukkige zielen in het hiernamaals liefdevol gedacht wordt. En hun hulpverlening is duidelijk te zien doordat zij zich beschermend voor de mensen op aarde stellen, als het opdringen van duistere geesten het werk van verlossing in gevaar dreigt te brengen.

Zowel de zielen in het hiernamaals alsook de mensen op de aarde hebben hun beschermgeesten die, naargelang de wil van hen ingrijpen, als er gevaar dreigt. En waar de mensen verlossend werkzaam willen zijn, zal altijd de vijand loeren en hij zal verwarring proberen te stichten waar opheldering zal worden geboden aan hen die in duisternis gaan.

Maar hij zal het niet kunnen verhinderen dat de stralen van het licht, die van de liefdewil om te verlossen uitgaan de zielen van de duisternis beroeren, die ze als een weldaad ondergaan en elkaar daar zullen ontmoeten waar mensen samen zijn die hen willen helpen - en deze wil zal gezegend zijn. Want de ziel die eenmaal binnen het bereik van een lichtstraal van liefde is gekomen, valt nimmermeer in de diepte terug. Zij zoekt het licht en zal het ook vinden, omdat iedere ziel gegeven wordt wat zij begeert.

Amen

BD.5203

4 september 1951

Hulp voor arme zielen - Liefde verlost

In het rijk hierna wordt alles gewaardeerd wat de zielen opwaarts helpt. De liefde die het nog onrijpe geestelijke wordt toegezonden is het enige verlossingsmiddel zolang dit geestelijke niet uit eigen kracht kan opstaan, dat wil zeggen: zolang het nog niet in liefde kan werken omdat het zonder kracht is. Alles wat deze wezens nu kracht bezorgt, heeft mijn zegen omdat het voortkomt uit het beginsel van de liefde. Want de liefde die door de mensen wordt bewezen aan het onrijpe geestelijke moet op de een of andere wijze haar verlossende uitwerking hebben, zij het op aarde of ook in het hiernamaals. Want geen liefdesvonk is zonder kracht, dus betekent liefdadigheid steeds toevoer van kracht.

U, mensen op aarde, zou daarom ontzaglijk veel hulp kunnen verlenen, als de liefde u er toe aan zou sporen de zielen in het hiernamaals te gedenken die geheel krachteloos zijn - en daarom op hulpverlening aangewezen zijn. En alles wat u doet om hun kracht te verschaffen, alles wat u doet om verlossend te werken zal mijn welgevallen zijn - en nooit nutteloos.

Er is al zo weinig liefde te vinden onder de mensen op aarde, en nog minder gedenken zij de zielen in het hiernamaals - omdat hun het geloof aan een voortleven ná de dood ontbreekt. En bovenmate bitter is de uitwerking van dit ongeloof op de zielen in het

hiernamaals die onverlost en krachteloos in een donkere omgeving vertoeven, en zich niet alleen kunnen helpen. Iedere goede gedachte aan hen, iedere liefdevolle wens voor hun welzijn is voor hen een verlichting van hun kwelling - en wordt door hen dankbaar ervaren.

Doch juist die zielen die in de duisternis smachten worden door weinig van zulke goede en liefdevolle gedachten vergezeld, en deze zielen zijn daarom in uiterste nood. Daarom zult u ook begrijpen dat de mensen die hen willen helpen door talrijke zielen omgeven zijn, die proberen zich allen smekend kenbaar te maken opdat ze geholpen worden.

U mensen bent allen door zulke zielen omringd, maar slechts weinige schenken hun gehoor, slechts weinige hebben de bereidheid en het geloof in zich hen te kunnen helpen door gebed en liefdevolle gedachten. Doch ontelbaren vinden geen bemiddelaar op aarde, en proberen daarom ook in zodanige kringen te komen waar krachtstromingen merkbaar zijn. Ook deze zielen smeken u om hulp, verschaf die hun en doe alles wat uw liefde u ingeeft. Weet, dat mijn zegen steeds met u is als alleen al de wil om te beminnen u drijft hen te helpen.

Tracht naar niets anders dan alleen maar hulp te brengen, dan kunt u veel ketenen losmaken, dan kunt u de gekwelde zielen de vrijheid geven. U helpt hen voorlopig door het toezenden van kracht, die zij dan naar uw voorbeeld zelf gebruiken - dat zij ook willen helpen zoals u hen geholpen heeft. Vergeet nooit dat zij op uw hulp zijn aangewezen, al verdoemt ook mijn genade en barmhartigheid geen wezen voor eeuwig. Doch eerst moeten hun verharde harten worden aangeraakt door een liefdestraal, alvorens zij mijn genadegaven opnemen.

En Ikzelf leid deze zielen die nog maar een aansporing nodig hebben tot u mensen, om hun ontwikkelingsgang in het hiernamaals te beginnen. Maar zonder liefderijke hulp smachten zij nog eindeloze tijden in dezelfde toestand en vinden de weg naar omhoog niet. Bid voor hen en vergeet hen niet, want het leed is onmetelijk dat hun liefdeloosheid en ongeloof hun bezorgd heeft. Maar als u hen wilt helpen, ben ook Ik met mijn genade en barmhartigheid altijd bereid hen omhoog te trekken uit de nacht van de dood - naar het licht van het leven. Want Ik kan dan uw liefde niet weerstaan, die u de ongelukkige zielen in het hiernamaals toezendt - en Ik vergeef hun de schuld omwille van uw liefde.

Amen

BD.5318

16 februari 1952

**De nood van de zielen in het hiernamaals - Voorspraak -
Wilsverandering**

De nood van de arme zielen in het hiernamaals is overgroot, want hun toestand is vaak ondraaglijk omdat dichte duisternis hen omgeeft en zij geen uitweg vinden. Hoe meer een ziel lijdt, des te eerder is het echter mogelijk dat zij tot zichzelf inkeert, over haar schuld nadenkt en naar hulp omziet, om welke reden zij dan ieder kleinste lichtstraaltje zal volgen waarvan zij redding voor zichzelf verwacht. Want pas dan kan zij tot het licht worden gebracht, als zij de duisternis tracht te ontvluchten. Tevoren zou zij niet in staat zijn onderrichtingen te begrijpen. Zij zou dan nog zo verward zijn dat, als zij onderwezen zou worden, iedere moeite aan haar besteed, vergeefs zou zijn.

De wil van iedere ziel kan door de lichtwezens worden gezien, en volgens die wil leiden zij de arme zielen die daarnaar verlangen tot het licht. Want die zielen zijn nu in een staat waarin hun hulp geboden kan worden, omdat ze bereid zijn hulp aan te nemen en er ook om smeken dat hun hulp geboden wordt.

Dan kan dus het werk van verlossing voor deze zielen beginnen, zelfs als zij uit de diepte komen. Want dan heeft de genade en liefde van Jezus ook in de diepte gewerkt op enkele zielen. En deze zielen nu redding te brengen is een uitermate dankbare taak, waartoe u mensen onuitsprekelijk veel kunt bijdragen door bewuste voorspraak en het door middel van gedachten onderrichten van hen die bij u om hulp komen. De arme zielen in het hiernamaals weten dat de mensen op aarde nog in het bezit zijn van levenskracht, die hun geheel ontbreekt. En daarom omringen zij deze mensen om kracht van hen te krijgen. Zij weten weliswaar niet in welke vorm die kracht tot hen komt, doch zij smeken de mensen om dat, wat hun ontbreekt, wat zij niet hebben, maar bij de mensen kunnen waarnemen.

Hun grote nood drijft hen steeds weer naar de mensen op de aarde toe, ofschoon zij vaak maar zwakke herinneringen hebben aan de kennis die zij op de aarde bezaten. Daarom is het onderrichten van deze zielen niet gemakkelijk, omdat met hun zwak denkvermogen rekening gehouden moet worden, en hun - naar de mate van hun schuld, hun staat van voltooiing - ieder inzicht ontbreekt. Maar toch verlangen zij sterk naar opheldering, en ze zijn geduldige toehoorders als hun uitleg wordt gegeven.

Er is een grote nood in het rijk hierna, die echter door u mensen verzacht kan worden als u bereid bent hen te helpen, als deze zielen uw medelijden opwekken en uw wil wordt aangespoord te helpen. Want liefderijke gedachten van u ondervinden zij reeds als een merkbare toevoer van kracht. En zij zullen daarom niet meer een mens verlaten die hen op zo'n manier helpt, dat hij in liefde aan hen denkt en om hulp smeekt bij Jezus Christus voor deze arme zielen.

De goddelijke Verlosser is altijd bereid de zielen te helpen uit de diepte omhoog te komen, maar aan de wet van de liefde kan niet voorbij worden gegaan. En als de ziel zelf nog geen liefde kan opbrengen, neemt Hij met de liefdevolle voorspraak genoeg

en Hij neemt deze aan als door de zielen zelf gedaan. En zij zullen door Zijn liefde en barmhartigheid verlossing vinden.

Oneindig veel kunnen de mensen eraan bijdragen zielen uit de duisternis te redden. Zij smeken u er allen om en zodra zij u vragen, zodra zij zich in uw gedachten invoegen, weet u dat hun hulp ten deel kan vallen. Dat zij reeds in een toestand zijn aanbeland waarin zij hulp willen hebben en nu ook de moeite van de kant der mensen niet meer tevergeefs is.

Help hen, red hen uit hun nood en draag zo bij tot de verlossing van die zielen die op aarde verzuimd hebben aan hun vervolmaking te werken. Die daarom in het hiernamaals in grote nood zijn, waaruit echter alleen de liefde van de mensen hen kan helpen.

Amen

BD.5322

23 februari 1952

De gevolgen van liefdeloosheid in het hiernamaals

De liefdeloosheid heeft verstrekkende gevolgen op aarde zowel als in het hiernamaals, want zij omringt de ziel met de dichtste bedekkingen zodat geen lichtstraal bij haar kan binnendringen en zij eeuwig in het donker blijft. Licht is overal, maar waar het de menselijke ziel niet kan binnendringen daar is duisternis. De liefde echter straalt licht uit en verlicht zo de ziel van binnen. De omhullingen lossen zich op en het licht kan dan van buitenaf inwerken - de ziel heeft inzicht. Op de aarde betekent inzicht hebben het kennen van de eeuwige Waarheid, van de zin en het doel van het aardse leven en het besef van de voortdurend toenemende liefde tot God. In het rijk hierna echter is het licht alleen die ziel verzekerd, die door de liefde op aarde tot inzicht is gekomen. De duisternis is voorgoed verdwenen en voor de ziel is alles duidelijk. Voor haar is er niets onzeker meer, niets is onbegrijpelijk en niets onmogelijk, want zijzelf is vol van licht en kracht geworden door de liefde.

De liefdeloosheid is daarom de eeuwige ondergang voor de ziel, want een ziel die nog in de diepste duisternis smacht is onzalig. Zij is hem ten prooi gevallen die zelf geheel zonder liefde is en deze toestand ook die zielen wil bereiden die zich door hem laten beïnvloeden. Die alleen vol eigenliefde zijn en tegenover de medemensen alleen liefdeloos handelen omdat satan hen daartoe verleidt, want hij wil zijn eigen gevoelens op de mensen overbrengen opdat zij hem onderdanig worden. De liefdeloosheid is de dood van de ziel. Zij vergiftigt het denken van de mensen, zodat de resultaten van het denken leugen en boosaardigheid zijn waaruit daden van haat voortkomen, waaruit weer het kwade zal voortkomen. Dit kan ook niet anders, want waar liefde heerst daar is God en waar liefdeloosheid en haat te voorschijn komen daar is satan. En deze voert zo'n

heerschappij dat hij waarlijk te veroordelen is als de grootste vijand van de zielen, die de mensen niet alleen op de aarde najaagt en ze voor zich tracht te winnen, maar met verhevigde boosaardigheid in het hiernamaals werkt en ook daar tracht op de zielen in te werken. Hij probeert hen tot steeds grotere hardvochtigheid aan te sporen om ze steeds dieper naar beneden in de afgrond te trekken. En omdat liefdeloosheid zo'n afschrikwekkende uitwerking heeft in het hiernamaals, kan er daarom alleen met liefde tegenin worden gegaan. De zielen in het hiernamaals moet veel liefde worden betoond, die als een geneesmiddel op de zieke ziel werkt, waardoor zij gezond kan worden als het schenken van liefde aan die zielen niet wordt verminderd. Ook de meest verstokte zielen der duisternis worden door liefdestralen veranderd, al zijn zij in het begin onwillig. Maar wat zij eenmaal als een weldaad aanvoelen geven zij niet meer op.

De liefde is het meest doeltreffende wapen tegen de tegenstander, waartegen hij niet kan standhouden en die hij ontvlucht. Hij ziet liever van zijn slachtoffers af voordat hij zichzelf door liefdestralen laat aanraken. Daarom, strijd tegen de liefdeloosheid, weet dat ze in het verderf voert terwijl het werken in liefde u het lichtrijk opent. Weet dat u door de liefde ook hun het licht kunt brengen die nog in de duisternis smachten ten gevolge van hun levenswandel op de aarde, die arm aan liefde of liefdeloos was. Alleen de liefde kan hun hulp brengen en hun ketenen los maken, alleen de liefde kan u allen zalig maken.

Amen

BD.5487

15 september 1952

Verlangen naar licht in het hiernamaals - Geestelijke gesprekken

Het verlangen naar licht is in het rijk hierna zeer groot bij diegenen die hebben ingezien dat de graad van zaligheid afhangt van een zeker inzicht, dat hun echter ontbreekt. Dat zijn wezens bij wie op aarde een zekere goedheid niet te ontkennen was. Die zich moeite gaven juist en eerlijk te handelen, maar toch geen geloof bezaten in een Macht boven zich, aan een voortleven van de ziel en aan een geestelijk rijk.

En dit gebrek aan geloof heeft hen ook onontvankelijk gemaakt voor geestelijke kennis op de aarde, de wil om te geloven ontbrak. Daarom bezagen zij alles als onwerkelijk en onwaar wat, als buiten het normale leven staand, door gelovige mensen werd beleden. De wil ontbrak hun daarvan iets aan te nemen omdat zij niet geloofden. En ook, omdat het aardse leven hun zo buitengewoon toescheen, dat zij alleen daarvoor werkten en bezig waren.

Maar nu, in het rijk hierna, zien zij steeds meer en meer de realiteit van het geestelijke rijk in, maar zijn toch niet in staat duidelijkheid te verkrijgen over hun eigen bestaan en

hun toestand. Zij weten niet wat werkelijk en onwerkelijk is. Zij zien onduidelijke beelden die zij niet begrijpen, zij worden tot denken aangespoord en komen er toch zelf niet uit. Zij verlangen naar licht, naar inzicht, en zijn dankbaar als het hun gegeven wordt. Het werk van leraren in het geestelijke rijk, geloof te vinden voor hun onderrichtingen, wordt echter bemoeilijkt door het ontbreken van geloof, omdat die zielen alles onaanvaardbaar lijkt door de instelling die zij op de aarde hadden. Maar zij streven onophoudelijk naar opheldering, zij willen de waarheid weten en daarom wordt die hun ook gebracht.

Het rijk hierna erkennen zij nu als werkelijkheid, omdat hun de kennis van het aardse leven niet geheel ontnomen is. Ze zijn dus nu al overtuigd van een leven ná de dood, en die overtuiging spoort hen aan ijverig te zoeken naar wat hun ontbreekt, naar licht En zij worden ook niet moede en vertoeven daarom overal waar hun opheldering gegeven kan worden. Maar toch kan hun pas het licht gegeven worden, wanneer in hen de wil om goed te doen levend wordt om daarmee te werken.

Daarom is zo menige ziel voor een onuitsprekelijk lange tijd zonder licht, zonder kennis, ondanks haar verlangen, omdat zij nog geen medegevoel heeft met het geestelijke dat evenals zij lijdt. Omdat zij alleen maar uit egoïstische motieven naar licht verlangt en het haar daarom ook nog niet gegeven kan worden. Maar mensen die reeds op aarde bezig waren hun medemensen te dienen, zij het door bedenkzels, door raadgeving of onderwijzing, zullen dat ook in het rijk hierna willen doen en daarom vaak heel spoedig met de juiste kennis vertrouwd worden gemaakt, omdat zij dan ook dienend bezig willen zijn en daarom eveneens tot zegen van onwetende zielen mogen werken. Doch onder dwang wordt deze kennis aan geen wezen gebracht, ze moet innig begeerd en ijverig nagestreefd worden. Maar het hangt nog steeds van de ziel af hoe zij zich instelt tegenover het tot haar gebrachte licht; dit zal echter zijn uitwerking niet missen zodra een serieuze wil aanwezig is het juist te gebruiken.

Grote zegeningen kunnen daarom ook de onderwijzingen van de kant der mensen op aarde geven, als er steeds aan gedacht wordt dat bij ieder geestelijk gesprek talrijke zielen aanwezig zijn en er aan deelnemen. Daarom moeten leerzame gesprekken ook in de geest van de liefde gevoerd worden, die dan ook invloed heeft op deze zielen en hen gewillig maakt de waarheid aan te nemen.

Wie zelf geestelijke rijkdom, voortkomend uit de waarheid bezit, moet hem ook overbrengen aan al diegenen die er gebrek aan hebben. Hij moet ook vaak de zielen in het hiernamaals gedenken, die soms gewilliger zijn de waarheid aan te nemen dan de mensen op aarde, die in hun schijnwereld nog alles zouden willen afwijzen wat op een leven in het hiernamaals betrekking heeft.

Goede en boze gesprekken op aarde vinden weerklank in het rijk hierna, denk daar steeds aan. Zorg er daarom steeds voor zo te denken en te spreken dat de zielen in het

hiernamaals er van leren kunnen, dat zij graag naar u luisteren en er voor zich altijd voordeel uit trekken. Dan zult u steeds door zielen omringd zijn die ook u willen dienen, voor zover hun kracht dat toelaat. Op velerlei manieren kunt u licht verspreiden, u zult in de zielen die begerig zijn naar licht steeds dankbare leerlingen vinden - en uw arbeid voor het rijk van God zal gezegend zijn.

Amen

BD.5745

12 augustus 1953

Gods woord wordt als een stroom van kracht ervaren door de zielen in het hiernamaals

Door de verbinding met het geestelijke rijk wordt onafgebroken een krachtstroom in beweging gezet, en deze krachtstroom heeft overal zijn uitwerking waar weer een zelfde streven naar boven herkenbaar is. Maar ook daar waar de mens nog niet bewust zijn weg zoekt, maar toch ook geen weerstand biedt, is de werking van die kracht zichtbaar. Want deze mens begint zich te openen en op te letten en hij gaat dan alles na, wat met het geestelijke rijk in verband zou kunnen staan - om nu voor zichzelf een oordeel te vormen.

Geloof het, mijn dienaren op aarde, u gaat niet ongemerkt aan uw medemensen voorbij. Geloof, dat uw handelen en spreken de aandacht trekt en dat dit reeds 'n uitwerking is van de krachtstraling die u in beweging zet. Het is alleen, dat deze werking, omdat ze 'n geestelijke beweegreden heeft, juist ook slechts geestelijk kan worden waargenomen. Zij zal tot uitdrukking komen in de gedachten van de medemensen die voor u wel niet zichtbaar zijn, maar toch de aanleiding kunnen zijn tot een innerlijke verandering van de mens. En zijn het niet de mensen op aarde die uit het stromen van kracht voordeel trekken, dan zijn het toch de zielen in het hiernamaals voor wie geen gedachte verborgen blijft, zodra zij maar ervaringen willen opdoen bij u - die de weg gaar volgens mijn wil.

Iedere toevloed van kracht, die door gebed of werken van liefde, door het doorgeven van mijn woord Op aarde of het voorlezen van dit woord, voor deze zielen zichtbaar is als een lichtstraal, wordt door hen als een weldaad aan gevoeld - zodra zij bereid zijn deze aan te nemen. En daarom bent u steeds door zulke zielen omringd die zich bij u graag kracht willen verschaffen.

Wel zouden uw medemensen zich eveneens kracht kunnen verschaffen in overvloed, als zij u wilden aanhoren en zo deelachtig zouden worden aan de genadekracht van mijn woord. Maar hun wil is nog niet uitsluitend gericht op het winnen van geestelijke rijkdom, omdat zij aan de wereld nog te veel aandacht schenken, terwijl de zielen in het hiernamaals alleen dat als kracht, als weldaad ervaren, wat hen door u wordt

aangeboden. Want de krachtstroom in het hiernamaals die hun door lichtwezens wordt toegezonden, zien zij eerst dan als zodanig als zij het eerste inzicht verkregen hebben, wanneer zij met uw hulp uit het rijk der duisternis of de schemering - de poort tot het licht hebben gevonden. Dit komt omdat zij zich nog te zeer in de nabijheid van de aarde ophouden, en daarom ook van de aarde uit makkelijker beïnvloed kunnen worden - dan door de wezens van het licht. Dezen staan echter reeds als helpers achter hen en maken hun het begrijpen van wat hun door u wordt aangeboden gemakkelijker.

Steeds echter staan zij in de stroomkring van de goddelijke kracht. Steeds worden zij door mijn liefdekracht aangeraakt en bespeuren haar werking. Maar Ikzelf kan geen directe invloed uitoefenen zolang zij hun weerstand nog volhouden, zolang zij nog in het gebied van de duisternis vertoeven waaruit u ze echter kunt bevrijden door liefdevolle voorlichting, door voorspraak en door beïnvloeding door middel van gedachten.

Alle goede gedachten doen zich gevoelen als kracht, op aarde zowel als ook in het geestelijke rijk. En daarom moet u ook uw medemensen alleen goede gedachten toezenden, dan zult u hun ook die kracht bezorgen die hun kan ontbreken om tot een innerlijke ommekeer te komen. Want al het goede denken, willen en handelen heeft een verlossende uitwerking, want het is de kracht die nooit zonder resultaat blijft.

Amen

BD.5767

11 september 1953

De grote nood van de zielen in het hiernamaals

Overgroot is de nood van die zielen in het hiernamaals die het aan licht ontbreekt. Hun toestand aan u mensen op aarde te beschrijven zou waarlijk voldoende zijn om uw leven in andere banen te leiden, maar dan zou het gedaan zijn met uw wilsvrijheid. U zou zich dan gedreven door de vrees voor hetzelfde lot op een andere levenswandel toeleegen, dus wel dat doen wat van u gevraagd wordt - maar niet uit uzelf, uit vrije wil, daartoe aangespoord. Toch moet u het lot van de zielen kennen, het moet u worden overgebracht en het staat u dan nog steeds vrij te geloven, en er uw eigen conclusies uit te trekken.

Deze zielen hebben bij het binnengaan in het rijk hierna, alles waar hun hart aan hing op aarde, verloren. Zij bezitten niets meer, want alleen dat wat geestelijk werd verworven kunnen zij meenemen, en daar hebben zij het meeste gebrek aan. Zij zijn door totale duisternis omringd omdat zij een leven zonder God leidden en daardoor geheel krachteloos, maar niet gevoelloos zijn. Voor hen betekent hun omgeving nu een verschrikking en ellende, en deze kwellingen en verschrikkingen zal ook die ziel ondergaan die op aarde alles zonder vrees en vastberaden uitvoerde wat haar nu in de

duisternis deed storten. Het zijn pijnen van onbeschrijflijke aard, die nu in de ziel of het verlangen opwekken deze toestand te ontvluchten, of alleen maar alle slechte neigingen te versterken en ook in dat rijk bevrediging te zoeken - wat een totaal ten prooi vallen aan de krachten van de duisternis betekent.

Maar ook die zielen die niet in mondigheid het aardse leven verlaten hebben, wier leven echter zonder liefde was en onverschillig ten opzichte van al het geestelijke, zijn in buitengewoon benauwende omstandigheden. Want ook hen kwelt de duisternis onuitsprekelijk, die wel somtijds voor een schemerige toestand wijkt, als de ziel nog niet geheel verhard is, zodat ook zij naar licht verlangt - want alleen het verlangen kan haar dat licht laten bereiken. Al deze zielen ontbreekt echter de kracht om het goede te willen, en er kan hun volgens de wet van eeuwigheid geen hulp worden gebracht als zij deze zelf niet begeren.

Wel is het werk van Gods barmhartigheid niet ten einde als de ziel het aardse lichaam verlaat, maar wat zij op aarde niet heeft benut terwijl zij het in overvloed bezat, moet zij zich in het hiernamaals eerst verwerven - en zij is daar vaak te zwak voor. Stelt u zich altijd maar uiterst verzwakte en hulpeloze wezens voor die onuitsprekelijk lijden en die op hulp zijn aangewezen, om van hun lijden bevrijd te worden. En als u een blik kon werpen op hun nood, dan zou u met erbarmen vervuld worden.

Iedereen heeft daarboven zielen van wie hij niet weet in welke toestand zij het geestelijke rijk zijn binnengegaan. U allen hebt mensen die u na stonden door de dood verloren, denk tenminste aan die zielen met wie u nauwe banden had en help hen. Want zelfs het kleinste verlossingswerk aan zulke zielen volbracht, heeft een verdere verlossing ten gevolge en u heeft daar dan veel toe bijgedragen.

En u kunt hen alleen helpen door liefdevolle gedachten en gebed, en door ten gunste van deze zielen te bidden. Het zal hen weliswaar niet uit hun kwelling bevrijden, maar hun toch kracht doen toekomen door middel waarvan dan de ziel haar wil verandert en op het licht kan aansturen.

Zij kan niet tegen haar wil in uit haar ellendige staat verlost worden. Om echter het goede te kunnen willen is uw voorspraak nodig, een gebed, dat haar in liefde geschonken wordt zodra zij zich in uw gedachten dringt. Want u moet weten dat die ziel u om hulp smeekt als zij zich in uw gedachten mengt. En dat die zielen die op uw hulp hopen u voortdurend omringen, en dat u de gedachten aan gestorvenen niet uit onwil terug mag dringen, als u hun kwellingen niet nog verergeren wilt.

Om u en uw vrije wil niet te benadelen blijft het lot van deze zielen u verborgen. Het zijn twee werelden waar u en de gestorven zielen zich in bevinden. Er is een grens getrokken en een blik in hun wereld is u ontzegd. Maar toch bestaat ze en u kunt hun uit uw wereld veel liefde toezenden, die zijn uitwerking heeft op een zodanige manier en

van zo'n grote omvang is, dat talloze zielen hun toestand kunnen ontvluchten. Denk vaak aan deze arme zielen en schenk aandacht aan hun nood. Want wat u voor hen doet in medelijdende liefde zal u rijk vergolden worden, doordat u op aarde reeds geestelijke hulp ten deel valt door al die zielen die uit de duisternis al tot het licht kwamen.

Amen

BD.5964

22 mei 1954

Het werk van hen die zielen in het hiernamaals willen verlossen - naar Gods wil

Vertrouw op mijn woorden en geloof toch dat mijn liefde over u waakt. Dat Ik u behoed voor alle aanvallen van mijn tegenstander als u tot Mij uw toevlucht neemt in aardse en geestelijke nood. Uw wil garandeert u ook mijn hulp en mijn bescherming. Ik beoordeel alleen uw wil en overeenkomstig die wil bevindt u zich in mijn handen of in de handen van mijn tegenstander. Is de wil op Mij gericht en is er het verlangen naar mijn welgevallen te leven, dan zult u er ook van op aan kunnen dat Ik u begeleid. Is uw wil gericht op de wereld en haar goederen, dan behoort hij mijn tegenstander toe en dan heeft deze ook macht over u. Hij kan die echter nooit meer hebben als u op Mij aanstuurt, als u Mij zoekt en tot Mij bidt in geest en in waarheid.

Uw geloof is nog zwak, maar het zal versterking ondervinden zodra u maar steeds probeert in de liefde te leven. En u zult er steeds zekerder van zijn dat mijn vaderliefde allen geldt die nog niet verlost zijn op de aarde, en ook niet verlost sterven of gestorven zijn. Al deze zielen bevinden zich in grote nood en mijn liefde wil hen niet voor eeuwig in deze nood laten. Daarom schep Ik voor hen talloze mogelijkheden opdat zij een uitweg uit hun nood vinden, zonder echter hun vrije wil te beperken.

Maar Ik ken de wil van ieder afzonderlijk mens en van iedere ziel die zich in het rijk hierna ophoudt. Ik weet wanneer hij bereid is de weg tot Mij te gaan en Ik laat u mensen deelnemen aan het verlossingswerk omdat er ontzaglijk veel werk te verrichten is en omdat iedere ziel de gelegenheid moet worden geboden haar weerstand op te geven en zich open te stellen voor het eeuwige heil. Denk aan het enorm grote aantal zielen dat nog ver van Mij afstaat. Zielen, die geen geloof hebben en die Ikzelf niet benaderen kan omdat zij niet in Mij geloven. Ik doe echter steeds moeite om voor deze zielen ook mogelijkheden te scheppen langs omwegen tot Mij te komen. En u mensen kunt Mij daarbij helpen door u over deze zielen te ontfermen, doordat u hun vertelt over Mij. Want zij luisteren eerder naar u, als zij tenminste bereid zijn hun gebrekkige toestand te veranderen.

Aan de ene kant is er een beklagenswaardige ongelovigheid te constateren, aan de andere kant echter begint er een omvangrijk verlossingswerk - gericht op de zielen in het geestelijke rijk, omdat op aarde dit verlossingswerk meestal zonder succes blijft. Mijn tegenstander heeft grote macht over de mensen op aarde, omdat deze te veel in het materiële verstrikt zijn en hij hen met wereldse goederen lokt. In het rijk hierna ziet menige ziel de waardeloosheid in van wat zij op aarde nastreefde, want nu bevindt zij zich in de grootste armoede en duisternis. En daarom zijn zulke zielen nu vaak gemakkelijker te winnen als in hen het geloof maar kan worden opgewekt. En Ik beschik waarlijk over veel middelen die Ik aanwend en die ook maar heel zelden zonder succes blijven. Het bestaan van deze zielen in het hiernamaals kan u niet zo beschreven worden zoals het is, want er zal steeds een verhulling blijven die u de blik in het hiernamaals belet.

Maar u kunt gerust geloven dat Ik Mij over alle zielen ontferm en voor hun redding ook u mensen erbij betrek, wanneer daardoor de mogelijkheid van meer succes verzekerd is. Wie Mij dienen wil die kan Mij ook dienen en wordt dan door Mij op die plaats gezet, waar zijn werk succesvol is. Maar steeds moet u geloven aan mijn overgrote liefde en barmhartigheid, dan is u ook alles begrijpelijk en u twijfelt dan ook niet meer aan de opdracht die Ik u stel. U dient Mij dan graag en bent ook overtuigd van de zegen van uw arbeid. U helpt mee aan de verlossing van ontelbare zielen uit nood en pijn, u leidt hen op de weg naar licht en gelukzaligheid.

Amen

BD.6423

12 december 1955

Zaligheid en dank van de verlostte zielen

Met een gevoel dat overvloedig van dankbaarheid loven en prijzen Mij de zielen die verlossing vonden uit hun ellende door liefdevolle voorspraak, die inzagen dat zij zichzelf niet hadden kunnen bevrijden daar zij een te zwakke wil hadden maar door de meedogende liefde van de mensen op aarde hun wil konden versterken. Die nu tot Mij in Jezus Christus riepen en door Mij uit de diepte omhoog geholpen konden worden. Hun gelukzaligheid willen zij nu tot uitdrukking brengen, en heel hun liefde behoort nu Hem, Die hen gered heeft - en zij worden het loven en prijzen niet moede. En nu willen zij op dezelfde wijze werkzaam zijn en de niet verlostten weer helpen, die zij nog in de duisternis weten en die zij tot dezelfde zaligheid zouden willen brengen.

De liefdevolle medewerking van de mensen op aarde maakt het ook voor deze zielen eenvoudiger, als zij door mensen ontvangen kunnen wat zij zelf dringend nodig hebben om het de ongelukkigen te kunnen doen toekomen. Zij moeten zelf licht ontvangen om

dat licht te kunnen laten schijnen en zij kunnen steeds licht in ontvangst nemen als het van God uitstraalt in de oneindigheid. Overal waar dat licht wordt opgevangen, overal waar zich vaten openstellen waar het liefdeslicht van God kan binnenstromen, daar zijn dus licht- en krachtstations die omgeven zijn door talloze zielen die naar licht verlangen. En de graad van rijpheid, de graad van liefde en de mate van verlangen zijn beslissend welke hoeveelheid iedere ziel toestroomt. Maar iedere ziel tracht deze hoeveelheid te vergroten door een voortdurend uitdelen en doorgeven.

Een ziel die eenmaal licht ontvangen heeft kan niet anders dan zich tegenover andere zielen te uiten, want het licht heeft lichtsterkte die door de ziel wordt benut. Daarom is het buitengewoon belangrijk wanneer een ziel uit de diepte de weg naar het licht heeft gevonden, wanneer zij eenmaal gewillig was zich door het licht te laten bestralen. Want nu zal haar deze lichtstroom onophoudelijk toevloeien daar zij iedere weerstand opgegeven heeft door het onuitsprekelijk gelukzalige gevoel dat die straling van licht op haar uitoefende. En een volkomen zeker gevolg ervan is nu, dat zij dat licht doorgeeft om ook andere zielen gelukkig te maken. Licht echter is wijsheid, inzicht in de waarheid. En dit licht wordt hun gebracht door mijn woord dat onvermoeibaar van Mij uitgaat als een straling van liefde, dat alle wezens in de oneindigheid aan zou kunnen raken, maar alleen daar weerklink vindt waar geen weerstand is.

Wezens met de hoogste zielenrijpheid kunnen het direct ontvangen, zwakkere wezens daarentegen moeten het weer van dezen aannemen, en steeds betekent mijn woord licht. En steeds wekt mijn woord daarom zaligheid, maar alleen bij de wezens die naar licht verlangen, om welke reden ieder mens op aarde die mijn woord verkondigt omringd is door wezens die naar licht verlangen. Toch zal alleen het zuivere woord licht uitstralen in de duisternis en dat zuivere woord wordt weer alleen maar ontvangen van God zelf. Ikzelf leid het naar de aarde om overal plaatsen van licht te scheppen, waar de zielen zich kunnen verschaffen wat zij nodig hebben en wat hen verblijdt. Het is onbeduidend of deze plaatsen van licht in het geestelijke rijk of op de aarde gevestigd zijn, want overal straalt hetzelfde licht, de eeuwige waarheid uit Mij. Doch een lichtstation op aarde wordt vaak door die zielen in het hiernamaals opgezocht die zich in het geestelijke rijk nog niet kunnen oriënteren en die zich nog meer in de nabijheid van de aarde ophouden.

Maar juist deze zielen zijn in de meerderheid en voor dezen betekent een ontvangen van mijn woord vaak de enige redding. Voor hen betekent het een ongewone hulp, waarvan zij menen die niet dankbaar genoeg te kunnen vergelden. En daarom zijn deze verlorene zielen dan weer buitengewoon actieve helpers in het geestelijke rijk, die Mij zonder ophouden loven en prijzen en een ware oproer veroorzaken in de duistere gebieden, daar zij niet rusten tot zij die zielen hebben overgehaald hen daarheen te volgen, waar ook op hen een lichtschijnsel zal stralen. Hun verlossend werk neemt eindeloze afmetingen aan, want mijn woord heeft een geweldige kracht, die u mensen op aarde niet kunt

overzien. Maar toch moet u zich scharen om de bron die Ikzelf voor u ontsloten heb, opdat u al met licht doorstraald zult kunnen binnengaan in het geestelijke rijk wanneer u deze aarde zult moeten verlaten, opdat u dan weer zult kunnen uitdelen om voortdurend uw zaligheid te verhogen.

Amen

BD.6462

27 januari 1956

De uitwerking van dwaalleren in het hiernamaals

Er zijn veel valse opvattingen bij de mensheid binnengedrongen waaraan de wil van de mensen echter zelf schuld is, anders zouden de krachten van de duisternis hun verwoestende arbeid niet hebben kunnen uitoefenen. Zelfs het geringste nadenken zou de mensen hebben kunnen laten inzien dat hun de waarheid niet werd voorgelegd, doch daaraan ontbrak het hun en zij namen alles zonder nadenken aan. En nu zijn deze dwaalleren zo vast geworteld in het menselijke denken dat het moeilijk is ze uit te roeien. Het gevaar bestaat echter dat steeds meer dwaalleren uit deze valse opvattingen ontstaan.

Er kan geen geestelijke vooruitgang behaald worden, noch op aarde noch in het rijk hierna, zolang zulke dwaalleren niet worden rechtgezet en onschadelijk gemaakt - wat alleen weer door het doen toekomen van de zuivere waarheid kan geschieden. Maar het is moeilijk een op zichzelf staande leer recht te zetten, want het inzicht dat daar voor nodig is, vereist een duidelijk beeld van het goddelijke liefdes- en verlossingsplan, dat dan de zineloosheid van zulke valse leren bewijst zodat nu iedere dwaling duidelijk is te doorzien, als het de mens ernst is de waarheid te kennen.

Gaat een ziel nu vervuld van dwaling het geestelijke rijk in, dan leeft zij daar in die verkeerde gedachtegang verder en kan nooit meer een geestelijke vooruitgang boeken. Maar zij neemt de waarheid ook moeilijk aan. Nog veel moeilijker is het iemand die meent alles te weten tot de waarheid te brengen, dan een geheel onwetende, die zich veel eerder laat onderrichten en gewilliger is de waarheid te aanvaarden. De eerstgenoemden zullen pas tot nadenken komen als zij zich onbevredigd voelen en gedurig in een duistere toestand voortgaan - of, als zij geen slechte instelling hebben in een heel zwakke schemering, die hun echter geen welbehagen schenkt. Dan beginnen zij na te denken over de valse beloften waaraan zij zich op aarde hebben vastgehouden, en die hun een onaantastbaar evangelie toeschenen.

Om deze zielen tot nadenken te bewegen en tot aanvaarden van de waarheid, moeten zij zich vaak lange tijd in sferen bewegen die voor hen niet aangenaam zijn, opdat zij steeds meer aan hun valse leerstellingen denken, ze in acht nemen en toch geen verandering in

hun toestand ondervinden. Dan eerst beginnen zij te twijfelen en dan eerst is het tijd dat zij die de waarheid in zich dragen hen kunnen naderen, om hen langzaam tot andere gedachten over te halen.

Maar er gaat vaak veel tijd verloren voordat een ziel tot inzicht komt. En daarom is het een van de belangrijkste opdrachten voor de werkers in de wijngaard des Heren al op aarde tegen dwaling en leugen in te gaan en de mensen al op aarde opmerkzaam te maken op de nutteloze gang van zaken in hun leven, zelfs als zij het niet willen geloven. Want dan kunnen deze denkbeelden sneller in hun gedachten komen als zij heengaan van deze aarde, en een inzicht dat sneller doorbreekt is mogelijk in het rijk hierna.

Steeds weer moet het de mensen voorgehouden worden dat alles vergeefs is waar zij ijverig gehoor aan geven, als zij de geboden van de liefde tot God en de naasten niet voorop stellen. Heel duidelijk moet hun gewezen worden op de valse leren - en die zijn er zeer veel. Het moet hun worden voorgehouden dat God alleen liefde van de mensen verlangt om ze op te kunnen nemen in Zijn rijk, en dat al het andere echter zonder waarde is voor de ziel zolang de liefde ontbreekt.

En al zijn de mensen daar nu verontwaardigd over, de zielen zullen u toch eenmaal danken als zij het aardse omhulsel hebben verlaten. En als zij zich behoeftig en gebrekkig bedeed voelen en daar geen verklaring voor weten, dan zullen zij aan uw voorlichtingen denken en door hun toestand ook de waarheid inzien. En dan zijn zij ook dankbaar wanneer hun nu de waarheid wordt aangeboden, want alleen deze kan hen helpen opwaarts te gaan, alleen door de waarheid kunnen zij zalig worden.

Amen

BD.7839

22 maart 1961

Het wijzen van de zielen in het hiernamaals op Jezus Christus

Wie Mij in het rijk hierna belijdt die is ook voor alle eeuwigheid gered. Zodra de zielen die nog in duisternis of in de schemering vertoeven zich niet meer afzetten tegen mijn naam, als hun door lichtboden in vermomming of door middel van gedachtenoverdracht van liefdevolle mensen over Mij en mijn verlossingswerk getuigenis wordt afgelegd, wijkt ook de duisternis van hen. De kracht van mijn naam zal reeds op hen inwerken en ze tot Mij drijven. Zij zullen Mij gaan zoeken en Ik zal Mij ook laten vinden. Maar de wil van de zielen is en blijft vrij. En daarom kan er ook een lange tijd voorbij gaan voordat zij Mij aannemen, voordat de kracht van de voorspraak van mensen werkzaam wordt, of de lichtboden succes hebben die hen vergezellen zonder herkend te worden en hun mijn evangelie brengen.

Maar de inspanningen voor deze zielen worden niet opgegeven. En het is daarom tot grote zegen als zielen er opzettelijk bij worden geroepen, daar waar geestelijke gesprekken plaatsvinden. Waar van het verlossingswerk gewag wordt gemaakt, opdat ook deze zielen steeds weer op Jezus Christus gewezen worden, opdat ze toch vrijwillig de weg nemen tot Mij en Mij om vergeving van hun schuld vragen. Want zolang zij nog onzalig zijn, zijn ze ook nog belast met hun schuld. En hun ellende kan hen aansporen een verbetering in hun toestand na te streven en na te denken over zichzelf, over hun leven op de aarde en hun verhouding tot Mij - hun God en Schepper van eeuwigheid.

Hun weerstand wordt al verminderd als zij liefdevolle voorspraak van de kant van de mensen ondervinden, als er met liefde aan hen gedacht wordt en zij de wil om te helpen bespeuren. Dan wordt ook hun weerstand tegen de hulp die hun in het hiernamaals steeds weer geboden wordt minder, en het opgeven van die weerstand is reeds het begin van vooruitgang. Want met iedere opwelling van zo'n ziel wordt rekening gehouden en er wordt haar een klein lichtje geschonken dat haar verblijdt en haar verlangen ernaar vergroot. De zielen in het hiernamaals moeten de weg naar Mij vinden, als zij Mij op aarde nog niet gevonden hebben. En u mensen kunt daar veel toe bijdragen als u vaker denkt aan die zielen die in nood zijn, wanneer u iedere ziel die uw gedachten binnendringt steeds weer erop wijst zich aan Mij toe te vertrouwen, aan de goddelijke Verlosser Jezus Christus, die alleen haar zalig kan maken.

Uw liefdevolle gedachten die naar deze zielen uitgaan, zijn als lichtvonken die vreugde in hen opwekken en waar zij altijd acht op slaan en waar zij op toesnellen. Op aarde hielden zij zich ver van ieder geestelijk onderricht. Zij leefden alleen hun aardse leven en zo gingen ze na hun dood geheel zonder geestelijke goederen het rijk hierna binnen. Nu moeten zij zich in vrije wil eerst geestelijke goederen verschaffen. Ze mogen geen weerstand bieden als hun in liefde het evangelie uiteengezet wordt en ze moeten dit ook in liefde doorgeven aan degenen die er net zo aan toe zijn als zij en die hun toestand graag willen verbeteren. Zodra u mensen zich over deze zielen ontfermt, zijn ze niet verloren. Uw gedachten zullen hen altijd tot u trekken en ze zullen door u in ontvangst kunnen nemen wat ze tot nog toe afwezen, maar nu als een weldaad ervaren omdat uw liefde het hun doet toekomen. Want de liefde is een kracht die niet zonder uitwerking blijft.

Denk vaak aan deze zielen die nog in de duisternis smachten, die de weg naar Mij in Jezus nog niet gevonden hebben. Toon hun de weg en maak hen vertrouwd met het evangelie en u zult zegenrijke verlossingsarbeid verrichten dat zeer belangrijk is, in het bijzonder in de eindtijd, want dan moeten nog veel zielen zich bevrijden uit de diepte, opdat zij niet aan een hernieuwde kluistering ten offer vallen wanneer het einde gekomen is.

Amen

BD.8611

9 september 1963

Voorspraak voor zielen in het hiernamaals (1)

Steeds weer leg Ik er de nadruk op dat de mensen nog te veel in het duister verkeren en dat hun daarom een licht moet worden ontstoken. Maar veel wordt vaak voor licht aangezien, dat toch eerder de duisternis nog dieper maakt. Het zijn verblindende lichten, afkomstig van mijn tegenstander en naar de mensen gebracht door krachten die niet de bevoegdheid hebben onderwijs te geven. Die zich echter toch daar openbaren waar banden aangeknoopt worden met de geestelijke wereld, waar ook onrijpe geesten tussenbeide kunnen komen, omdat nog niet voldaan is aan bepaalde voorwaarden die het brengen van de zuivere waarheid garanderen.

Steeds is mijn tegenstander er op uit zijn aanhang niet verliezen. Daarom tracht hij de mensen terug te houden van het doen van liefdewerken, onverschillig op welke manier zoiets plaatsvindt.

Vóór alles probeert hij te verhinderen dat de zielen de diepte ontstijgen, dat zij uit het donker van de nacht tot het licht van de dag komen. Zodoende zal hij ook alles doen om de verlossing van de zielen uit de diepte te verhinderen, als zij het rijk hierna zijn ingegaan en het geloof in Jezus Christus nog niet hebben gevonden. Zulke zielen zijn alleen door liefdevolle voorbede te helpen, want dat betekent voor hen het zekerste behoud voor de val in de diepte, voor de ergste duisternis.

Van deze liefdevolle voorbede wil hij echter de mensen terughouden, omdat die het enige middel is om de wil van die ongelukkige zielen te sterken, zodat zij open staan voor de onderrichtingen die hun ook in het rijk hierna door geestelijke leiders wordt gegeven.

Het ontbreekt alle niet verlost zielen aan kracht om voor zichzelf hun toestand te verbeteren. Zij zijn op de liefdevolle voorbede van de mensen aangewezen, die weer als kracht haar uitwerking op deze zielen heeft zonder hen echter te dwingen.

Op den duur kan geen wezen de liefde weerstaan, en dat is wat de tegenstander wil tegengaan.

Kan nu de mens door zijn geest in zich onderricht worden, dan zal hij steeds waarheidsgetrouwe opheldering ontvangen.

Wordt echter het werken van de geest in de mens in twijfel getrokken, laat hij zich niet door mijzelf maar door wezens uit het geestelijke rijk onderrichten die hijzelf niet controleren kan, dan moet hij voorzichtig zijn en ernstig onderzoeken of de hem overgebrachte lessen ook volgens de waarheid zijn.

Want dan wordt hij gemakkelijk zelf een helper van satan, als hij geestelijk goed verspreidt dat in tegenspraak is met de waarheid, en dat is gemakkelijk te controleren als de mens maar de maatstaf van de liefde hanteert.

Stemt het met mijn liefde en wijsheid overeen, dat een wezen dat zich ongelukkig voelt niet geholpen wordt? Zal Ik het toelaten dat een wezen door de klauwen van satan wordt vastgehouden, als het naar verlossing en liefde verlangt? Altijd is alleen de wil van het wezen doorslaggevend of het hulp aanneemt. Nooit wordt hem echter hulp geweigerd. Nooit wordt de tegenstander macht verleend, want Ik verdoem nooit, maar tracht steeds de zielen uit de diepte te redden. En deze redding kan - als de ziel zelf te zwak is - alleen door de kracht van de liefde geschieden, die van de zijde van de mensen of van de lichtwezens de arme zielen kan worden toegevoerd.

De liefdevolle voorbede van een mens op aarde werkt zich uit als kracht die het wezen in het hiernamaals ten goede komt en zijn wil sterkt, echter beantwoordend aan de wil van de ziel. Dat mijn verlossingswerk ook in het rijk hierna wordt voortgezet vindt zijn oorsprong in mijn overgrote liefde, die al mijn schepselen betreft.

Steeds weer zal Ik het gevallen omhoog helpen, hoewel Ik zijn vrije wil eerbiedig. De liefde van een mens op aarde die uitgaat naar zulke niet verlorene zielen, is een krachtstroom die deze zielen beroert en dus hun wil kan aansporen deze leringen aan te nemen, die zij ook in het geestelijke rijk kunnen ontvangen. Die hun eerst een zwak licht schenken, dat echter sterker zal worden hoe gewilliger zij deze onderrichtingen aannemen. Mijn liefde houdt nooit op, zij geldt ook voor die arme zielen. Nooit zal Ik toelaten dat de tegenstander hen hindert als zij de weg zoeken naar het licht.

De mensen echter druk Ik steeds de liefde voor deze zielen op het hart, opdat zij hen gedenken in stille voorbede. En waarlijk, er zal geen ziel verloren gaan aan wie in liefdevolle voorbede gedacht wordt. Het is werkelijk een satanische leer, de mensen de nutteloosheid van voorspraak te verkondigen. Zulk een leer kan nooit van Mij zijn uitgegaan, want zij is totaal in tegenspraak met mijn plan van verlossing dat ook in het rijk hierna geldt en waaraan ieder mens op aarde kan deelnemen door liefdevolle voorbede.

Steeds weer zeg Ik u: u zou waarlijk al de bewoners van de hel kunnen verlossen op grond van uw voorspraak.

Want tegenover de liefde is mijn tegenstander machteloos. De liefde ontrukkt hem alle zielen die hij zou willen vasthouden.

Tegenover de liefde heeft hij geen macht, en daarom wil hij de mensen verhinderen liefdewerk te verrichten. En dat doet hij door de mensen voor te liegen over de nutteloosheid van hun liefdevolle voorbede, en hij vindt ook gewillige mensen die zo'n dwaling aannemen en ijverig als waarheid verdedigen.

Als deze mensen maar zouden overwegen dat hun leerstellingen mijn liefde en wijsheid geheel en al tegenspreken, dan zouden zij zelf ook hun dwaling inzien. Want Ik zal altijd trachten te verlossen, echter nooit verdoemen. En ieder mens die bereid is lief te hebben, zal Mij ondersteunen in dit werk van verlossing, zodat Ik ter wille van hun liefde mijn kracht kan uitdelen en toch niet tegen de wettelijke orde van eeuwigheid inga.

Amen

BD.8616

14 september 1963

Voorspraak voor zielen in het hiernamaals (2)

Antwoord op de leer dat alleen maar "bevoegde" bidders het recht hebben voor de zielen te bidden. Steeds weer onderwijs Ik u het evangelie van de liefde, want als u dat aanneemt en het gebod van de liefde tot God en uw naasten volbrengt, vervult u uw aardse opdracht. En u moet u daarom steeds afvragen of alles wat u denkt, spreekt en doet, volgens mijn gebod van de liefde is. Maar steeds wordt de liefde verlangd die diep in het hart opvlamt, want met loze woorden en gebaren kan Ik Mij niet tevreden stellen.

En zo moeten ook alle werken van liefde onzelfzuchtig gedaan worden, want het uitzicht op loon doet afbreuk aan de liefde en zulke daden worden dan ook alleen zuiver aards beoordeeld. Altijd zal het meest innerlijke gevoel om te willen helpen en verblijden maatgevend zijn. Altijd zal de onzelfzuchtig gevende liefde bedoeld zijn, als Ik van u een leven in liefde verlang. Alleen deze brengt u tot voltooiing. Doch deze reine, goddelijke, onzelfzuchtige liefde verbindt u met Mij. En wat u in zo'n liefde voor uw naasten vraagt, dat zal hij ook ontvangen, hetzij dat zijn aardse nood gelenigd wordt, hetzij dat hem geestelijke gaven worden geschonken.

Altijd zal uw liefde die uw naasten betreft dit bewerkstelligen.

Wat zonder liefde geschiedt - gebeden die alleen de mond uitspreekt maar niet uit de diepte van het hart voortkomen - is als niet gesproken. Want deze bereiken mijn oor niet en dus kunnen zulke gebeden niet verhoord worden. Omdat echter het werken in liefde in alle opzichten het doel is van het aardse bestaan, zal Ik ook niet ophouden de liefde te prediken. En Ik zal de arbeiders in mijn wijngaard ook steeds opdragen het evangelie van de liefde verder te verspreiden, ieder mensenhart aan te spreken en aan te sporen tot onzelfzuchtige werken van liefde.

Maar nooit zal Ik een mens verhinderen om in liefde te werken, dat spreekt voor zich. Het gaat alleen daarom dat hij levendig is en bij alles door de liefde aangespoord wordt, want Ik heb voor geen enkele uiterlijke vorm waardering, omdat die waardeloos is voor de ziel van de mens. Ikzelf beoordeel alleen de wil van de mens, en Ik alleen weet of bij alles wat hij denkt, spreekt en doet, zijn hart betrokken is of niet. En u mensen moet

altijd alleen maar de liefde prediken. U mag echter nooit de mensen beletten daden van liefde te verrichten, waartoe ook het gebed voor de gestorvenen behoort.

Want kent u de graad van rijpheid van diegenen die bidden?

En maakt u de mensen die u waarschuwt voor zo'n gebed niet onzeker? Geloof het maar, dat zij zelf kunnen beoordelen of hun gebeden door Mij worden aangenomen.

Wilt u ook degenen weerhouden om te bidden, die vanwege bezorgdheid om hun overledenen die zij willen helpen, worden gedreven en die anders helemaal niet zouden bidden?

U zult twijfel zaaien in hun harten, want een ootmoedig mens is niet overtuigd van zijn rijpheid, die hem alleen het recht zou geven voor deze zielen te bidden.

En wie kan er zeggen al zo vast verankerd in het geloof te staan, dat alleen zijn gebeden van waarde zijn? Het beoordelen van de waarde van een gebed moet alleen aan Mij overgelaten worden, want Ik waardeer reeds van iedere ziel de wil om te helpen en waarlijk, Ik zal ieder die bidt behoeden voor de macht van mijn tegenstander. Alleen nietszeggende lippendienst heeft geen waarde. Zulke bidders bevinden zich nog steeds in de macht van mijn tegenstander, anders zou hun geloof meer levend zijn en hun gebed uit het hart opstijgen. Dus waarschuwen voor gebeden voor overledenen mag u niet, omdat het verkeerd is te denken dat iemand die bidt zich in de macht van mijn tegenstander begeeft door zijn gebed. Een gebed dat alleen met de mond wordt uitgesproken, kan door Mij niet worden aangenomen. En zulke gebeden ontrukken waarlijk niet de zielen aan mijn tegenstander.

Zulke bidders hebben zijn wraak niet te vrezen, omdat zij hem geen zielen afhandig maken. Laat dit ene u gezegd zijn, dat Ik alleen uw denken dat verkeerd geleid werd, verbeteren wil. Want van mijn kant uit is zo'n leerstelling niet tot u gekomen, omdat deze de waarheid weerspreekt die Ik naar de aarde zend opdat een licht schijnt in de duisternis die mijn tegenstander over de aarde verspreid heeft. Waar slechts een vonkje van liefde opgloeit, daar komt de mens nader tot Mij, en alleen zo'n liefdesvonk zal een mens ertoe brengen voor de zielen in het hiernamaals te bidden.

En zo'n mens is ook niet ongelovig, anders zou hij ieder voortleven na de dood ontkennen en nooit de zielen een gebed achterna zenden.

Amen

* * *